



**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien
(Austria) w dniu 16 października 2024 r. – Spielerschutz Sigma Prozessfinanzierungs GmbH/Geissler
Heilbock Hopf Ferox Legal Partnerschaft von Rechtsanwälten mbB**

(Sprawa C-683/24, Spielerschutz Sigma)

(C/2025/151)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: Spielerschutz Sigma Prozessfinanzierungs GmbH

Druga strona postępowania: Geissler Heilbock Hopf Ferox Legal Partnerschaft von Rechtsanwälten mbB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 1 ust. 1 i 2 w związku z art. 45 ust. 1 lit. a), art. 46 i 52 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który, w oparciu o ustanowioną ustawowo w prawie krajowym odpowiednią zasadę porządku publicznego, wyłącza uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądów innych państw członkowskich w odniesieniu do wszelkich postępowań prowadzonych przeciwko licencjobiorcom oraz obecnej i wcześniejszej kadrze zarządzającej i kluczowym osobom zatrudnionym przez licencjobiorcę w sprawach związanych ze świadczeniem usługi w zakresie gier losowych, jeżeli powództwo takie narusza lub podważa zgodność z prawem świadczenia usług w zakresie gier losowych na Malcie lub z Malty na podstawie licencji wydanej przez organ lub zgodność z prawem prawnego lub naturalnego zobowiązania, które wynika ze świadczenia takich usług w zakresie gier losowych, i dotyczy dopuszczonej działalności, która w rozumieniu tej ustawy krajowej i innych znajdujących zastosowanie krajowych narzędzi regulacyjnych jest zgodna z prawem?
- 2) Czy wykładni art. 45 ust. 1 i art. 46 rozporządzenia nr 1215/2012 należy dokonywać w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który niezależnie od odpowiedniego wniosku złożonego w sądzie uznającym orzeczenie / sądzie prowadzącym postępowanie egzekucyjne oraz wykorzystania przez zobowiązanego wszelkich środków prawnych w państwie członkowskim sądu pierwszej instancji i bez zbadania sprawy przez sąd uznający orzeczenie / sąd prowadzący postępowanie egzekucyjne wyłącza uznanie (art. 45 tego rozporządzenia) i wykonanie (art. 46 tego rozporządzenia) orzeczeń sądów innych państw członkowskich w odniesieniu do wszelkich postępowań przeciwko licencjobiorcom oraz obecnej i wcześniejszej kadrze zarządzającej i kluczowym osobom zatrudnionym przez licencjobiorcę w sprawach związanych ze świadczeniem usługi w zakresie gier losowych, jeżeli powództwo takie narusza lub podważa zgodność z prawem świadczenia usług w zakresie gier losowych na Malcie lub z Malty na podstawie licencji wydanej przez organ lub zgodność z prawem prawnego lub naturalnego zobowiązania, które wynika ze świadczenia takich usług w zakresie gier losowych, i dotyczy dopuszczonej działalności, która w rozumieniu tej ustawy krajowej i innych znajdujących zastosowanie krajowych narzędzi regulacyjnych jest zgodna z prawem?
- 3a) Czy wykładni art. 45 ust. 1 lit. a) i art. 46 rozporządzenia nr 1215/2012 należy dokonywać w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który nakazuje stwierdzenie niezgodności uznania i wykonania orzeczeń sądowych z porządkiem publicznym wyłącznie w celu ochrony podmiotów posiadających licencję na prowadzenie gier losowych w Internecie przed uznawaniem i wykonywaniem wydanych przeciwko nim orzeczeń sądowych w innych państwach członkowskich w ramach krajowego, przewidzianego w prawie konstytucyjnym wspierania przez państwo prywatnej działalności gospodarczej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (wersja przekształcona) (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

- 3b) Czy wykładni art. 45 ust. 1 lit. a) i art. 46 rozporządzenia nr 1215/2012 należy dokonywać w ten sposób, że przepisy te stoją na przeszkodzie odmowie uznania i wykonania orzeczenia przez sąd, do którego zwrócono się w państwie, w którym toczy się postępowanie egzekucyjne, ze względu na porządek publiczny, jeżeli odmowę tę uzasadnia się wyłącznie tym, że uznanie takiego orzeczenia byłoby niezgodne z gospodarczymi i finansowymi interesami wezwanego państwa członkowskiego, ponieważ operatorzy gier losowych wnoszą istotny wkład w gospodarkę narodową i dochody tego państwa członkowskiego?
 - 4) Czy wykładni art. 52 rozporządzenia nr 1215/2012 należy dokonywać w ten sposób, że przepis ten stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który wyłącza uznanie lub wykonanie orzeczenia sądu innego państwa członkowskiego w postępowaniach przeciwko licencjobiorcom oraz obecnej i wcześniejszej kadrze zarządzającej i kluczowym osobom zatrudnionym przez licencjobiorcę w sprawach związanych ze świadczeniem usługi w zakresie gier losowych ze względu na to, że działalność danego operatora gier losowych w świetle prawa maltańskiego byłaby dopuszczalna?
 - 5) Czy wykładni art. 48 rozporządzenia nr 1215/2012 należy dokonywać w ten sposób, że dochodzi do naruszenia przewidzianego w nim obowiązku niezwłocznego wydania orzeczenia, jeżeli w ciągu sześciu miesięcy nie wydano jeszcze w pierwszej instancji orzeczenia w przedmiocie wniosku o uznanie, mimo że nie wynika to z okoliczności czy też opóźnień leżących po stronie stron lub osób trzecich w danym postępowaniu w przedmiocie uznania orzeczenia?
-